

بررسی سطح سرمی هورمونهای تستوسترون، پرولاکتین، LH و عنصر روی در معتادین به مواد مخدر

مجله علمی پژوهش در شیمی و مهندسی شیمی (سال بیانی)

شماره ۱۳ / بهار ۱۳۹۷ / ص ۶۲-۷۰

مریم عزیزی^۱، علی اصغر رستگاری^۲، امیر مسعود مشایخ^۳

^۱ کارشناس ارشد بیوشیمی، دانشکده علوم زیستی، گروه بیوشیمی سلوی و مولکولی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان، اصفهان، ایران

^۲ دکتری بیوفیزیک، دانشکده علوم زیستی، گروه بیوشیمی سلوی و مولکولی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان، اصفهان، ایران

^۳ کارشناس ارشد علوم تشریحی، دانشکده علوم زیستی، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان، اصفهان، ایران

نام نویسنده مسئول:

علی اصغر رستگاری

چکیده

مقدمه: اعتماد عادت یا رفتاری است که اغلب ترک کردن آن مشکل است. مواد مخدر از مهمترین عوامل اعتماد در جامعه می‌باشد. در دسترس بودن و تفریحات باقی و بزمی مواد مخدرباعث گسترش اعتماد و جامعه معتادین شده است. کلینیکهای ترک اعتماد در درمان از داروی متادون که مخدر ضعیفتری است استفاده می‌کنند و اعتماد کلاسیک در کنار اعتماد باقی و بزمی در جامعه شیوع یافته است. بیماری اعتماد شبکه عصبی مریبوط به نظام پاداش، انگیزش، و حافظه را در مغز دچار اختلال کرده، و اختلال در این سیستم‌ها در مغز باعث بروز عوارض بیولوژیکی، فیزیولوژیکی، اجتماعی و روحی می‌گردد.

روش بروزی: این مطالعه نیمه تجزیی تحلیلی مقلعی است. ازین مراجعة کنندگان کمپ ترک اعتماد و آزمایشگاه تشخیص طبی به صورت تصادفی نمونه های انتخاب شدند. اطلاعات براساس پرسشنامه جمع آوری گردید. ۵۰ نفر معتاد مورد مطالعه که همگی مرد بودند و سن آنها بین ۴۸-۳۵ و گروه کنترل نیز ۵۰ نفر که همگی مرد بوده و سن آنها بین ۴۸-۳۴ بود. برای تشخیص اعتماد از روش استریپ تست و TLC و کروماتوگرافی گازی جرمی از نمونه ادار ازدواج شد و جهت آزمایش هورمونی از روش الزا از سرم و جهت اندازه گیری عنصر روی از روش اسپکتروفوتومتری از سرم نمونه ااستفاده شد.

یافته ها: میانگین پرولاکتین در گروه معتاد بیش از گروه کنترل است و بر اساس آزمون t ، این اختلاف میانگین معنادار است ($P<0.05$). میانگین هورمون LH در گروه معتاد کمتر از گروه کنترل است و بر اساس آزمون t ، این اختلاف میانگین معنادار است ($P<0.05$). میانگین هورمون تستوسترون در گروه معتاد کمتر از گروه کنترل است و بر اساس آزمون t ، این اختلاف میانگین معنادار است ($P<0.05$). میانگین عنصر روی در گروه معتاد کمتر از گروه کنترل است ولی بر اساس آزمون t ، این اختلاف میانگین معنادار نیست ($P>0.05$).

نتیجه گیری: امروزه مواد مخدر در سطح جامعه گسترش فراوانی داشته است اثرات اعتماد بروی غدد بدن از جمله هیپوთالاموس و هیپوفیز، باعث کاهش هورمونهای جنسی و به تبع آن باعث کاهش توانایی جنسی شده که نتیجه آن از هم پاشیدگی خانوادهها را می‌آیند. بررسی میزان سطح سرمی عنصر رروی در افراد سوء مصرف کننده مواد اعتماد آور در برخی از تحقیقات انجام گرفته، کاهش این عنصر از داشتن داده است با توجه به اثرات چند گانه عناصر کمیاب بر سیستم ایمنی و تاثیر اینها بر استعداد ابلا به عوامل عقوبت زا و دخالت این عناصر در واکنشهای شیمیایی درون بدن بررسی این عناصر در معتادین می‌تواند مفید باشد.

واژگان کلیدی: اعتماد، مواد مخدر، پرولاکتین، تستوسترون، LH، عنصر رروی.

مقدمه

اعتیاد یک بیماری است که در آن بیمار رفتاری که عوارض بدی دارد را متداوماً تکرار می‌کند. این بیماری با ایجاد اختلال در کنترل بر سیستم رفتار- پاداش، باعث تکرار آن رفتار می‌گردد[1]. بیماری اعتیاد مدارهای عصبی مربوط به نظام پاداش، انگیزش، و حافظه را در مغزدچار اختلال کرده، و اختلال در این سیستمها در مغز باعث بروز عوارض بیولوژیکی، فیزیولوژیکی، اجتماعی و روحی می‌گردد. بررسی اعتیاد به عنوان عارضه‌ای روانی، اجتماعی و دیدگاه علوم پزشکی، روان‌شناسی و همین‌طور از دیدگاه‌های فلسفه، قانون، اخلاق و مذهب صورت می‌گیرد. از سال ۱۹۶۴ میلادی، سازمان بهداشت جهانی استفاده از عبارت وابستگی دارویی یا وابستگی به دارو را به جای اصطلاح اعتیاد توصیه نموده است[2]. اعتیاد وابستگی به مواد مخدر پدیده‌ای زیستی و بر دو نوع است: ۱- وابستگی روحی، به این صورت که بیمار با اصرار به دنبال مصرف مواد مخدر می‌رود تا حالات روحی و شخصی خود را خواهایند کند. ۲- وابستگی بدنی، یعنی حالتی که قطع دارو باعث بوجود آمدن علائمی می‌شود که خواهایند بیمارانیست. گفته می‌شود که بدن به یک حالت تعادلی جدید در خلال مصرف مواد مخدر می‌رسد که اگر این تعادل با مصرف نکردن مواد مخدر به هم بخورد، بدن به گونه‌ای مخالف عمل می‌کند و علائم ناخواهایند بروز می‌نماید وابستگی روحی تقریباً همیشه قبل از وابستگی بدنی بوجود می‌آید، اما ضرورتاً منجر به آن نمی‌شود[3]. از عوامل اعتیاد آور مواد مخدر هستند. این مواد شامل همه ترکیباتی که مصرف انها موجب تغییر در رفتار، اختلال در خلق و خوشی و اختلال در قضاظت و شعور فرد می‌شود[4]. مواد مخدر بر روی سلسله اعصاب مصرف کننده اثر گذاشته و منجر به کاهش فعالیت فکری و فعالیت جسمی او را سست می‌نماید [5]. این مواد به دو دسته تقسیم می‌شود مواد طبیعی مانند استحصالات گیاه خشخاش، تریاک شیره‌تریاک و مرغ‌فین مواد مصنوعی مانند هرئین، متادون، پاپاورین، پتیدین، انواع و اقسام قرصهای مسکن و آرامیکش سوء مصرف مواد به مواردی گفته می‌شود که فرد بدون نیاز و مجوز پزشکی (نابجا) اقدام به مصرف مواد می‌کند ولی به شدت مصرف به حدی نیست که وابسته و معتمد تلقی شود این افراد با وجود درسها و مشکلاتی که برای خود و خانواده به وجود می‌آورند همچنان به سوء مصرف مواد ادامه می‌دهند مثل مصرف تفریحی یا غیر منظم تریاک و حشیش[6].

تأثیرات دارو بر مغز: هنگام تبدیل شدن یک مصرف کننده اختیاری به یک مصرف کننده اجباری، آبشاری از تغییرهای عصبی رخ می‌دهد و مرکز لذت مغز را تغییر می‌دهد. وقتی مرکز لذت که مرکز پاداش نیز نامیده می‌شود فعال است، احساس خوشی و لذت بوجود می‌آید. سلولهای عصبی که مرکز لذت را می‌سازند با زبان شیمیایی دوپامین باهم ارتباط برقرار می‌کنند. این مولکول به عنوان پیام رسان عصبی از یک نورون به نورون دیگر می‌رود. احساس از سرخوشی ملایم تا سرخوشی شدید را بوجود می‌آورد. مواد مخدر نوروترانسیمیترهای دوپامین را تحریک می‌کند تا این مولکول پیام رسانی را به ناحیه‌ای از مرکز لذت به نام هسته اکومبنس رها کند. به علاوه مواد مخدر همان نوروونهای را تحریک می‌کند که مخدوهای طبیعی مغز انها را تحریک می‌کنند. حال اگر ترک اعتیادو پرهیز از مصرف دارو رخ دهد، مغز را از تنها منبع دوپامین که احساس خوشی را می‌آفریند محروم می‌سازد [7].

امروزه مصرف مواد مخدر توسعه روزافزون در بعضی از جوامع از جمله جامعه ما داشته است. مصرف مواد مخدر عوارض خانما نسوز دارد. افرادی که سالهاست از متادون استفاده می‌کنند که دیگر فکر می‌کنند که دیگر معتقد نیستند. در صورتیکه از نظر علم پزشکی افرادیکه متادون مصرف می‌کنند، آنها هم معتقد به مواد مخدر محسوب می‌شوند. در درمان جایگزین با متادون یک ماده مخدر خط‌رنگ (مثلاً تزریق هروئین) با یک ماده مخدر کم خطرتر مثل متادون جایگزین می‌شود. یک فردیکه در روز مثلاً ۵۰-۱۰۰ میلیگرم متادون مصرف می‌کند، معتقد به مواد مخدر محسوب می‌شود[8]. برای درک و فهم آسان اثرات متادون بر روی عملکرد جنسی و باروری مردان، ابتدا یک توضیح مختصر از فیزیولوژی تولید مثل در مردان ارائه می‌شود. در بدن مرد و زن یک محور وجود دارد که در بالا از مغز شروع شده و در پائین به بیضه و تخمدان ختم می‌گردد. در مرد اسم این محور، هیپوتالاموس- هیپوفیز- بیضه می‌باشد. هیپوتالاموس هورمونی ترشح می‌کند که از راه خون وارد هیپوفیز شده و سبب می‌شود تا هیپوفیز دو هورمون جنسی بخصوص ترشح نماید(FSH, LH).

این دو هورمون بر روی بیضه‌ها اثر گذاشته و سبب تولید اسپرم و هورمون مردانه (تستوسترون) توسط بیضه‌ها می‌شوند. متادون از چند طریق سبب آسیب به قدرت باروری مرد و اختلالات جنسی در مرد می‌شود. اولین مکانیسم مهار ترشح هورمون جنسی از هیپوتالاموس است، به این ترتیب دیگر هیپوفیز دو هورمون جنسی خود را تولید نکرده و سبب آسیب هم به قدرت باروری و هم به عملکرد جنسی فرد می‌شود. مکانیسم دوم این است که متادون سبب افزایش هورمون پرولاکتین خون می‌شود و هورمون پرولاکتین هم عملکرد هیپوتالاموس را مهار می‌کند. مکانیسم سوم عبارت از این است که خود متادون بصورت مستقیم اثر سمی بر روی بیضه‌ها دارد و سبب کاهش فعالیت بیضه‌ها می‌شود. علل مشکلات جنسی در مردانیکه تحت درمان با متادون هستند محدود به سه مکانیسم فوق نیست این بیماران معمولاً دارای مشکلات عدیده روانی، خانوادگی و اقتصادی-اجتماعی بوده و داروهای دیگری نیز

صرف می کنند. مواد مخدر و متادون سبب کاهش و از بین رفتن میل جنسی، اختلال نعوظ و اختلال در انزال می گرددند به علت اینکه مواد مخدر بر روی میزان ترشح نوروتانسمیتر دوپامین در سلولهای عصبی سیستم لیمیک (خوشی زا) تاثیر گذشته و بعد از گذشت مدتی مغز فقط در صورت ورود مواد مخدر به بدن دوپامین ترشح شده مواد افیونی داخلی بدن آزاد می شود، لذا اگر مواد مخدر قطع شود در افرادی که مدت زیادی معتاد هستند، سلولهای عصبی مذکور قادر به ترشح نرمال مواد افیونی درون مغز نمی باشد.[9-11].

روش بررسی

مطالعه حاضر از نوع مطالعات موردی-شاهدی است و به روش مقطعي روی معتادین به مواد مخدر که به کمپ ترک اعتیاد مراجعه

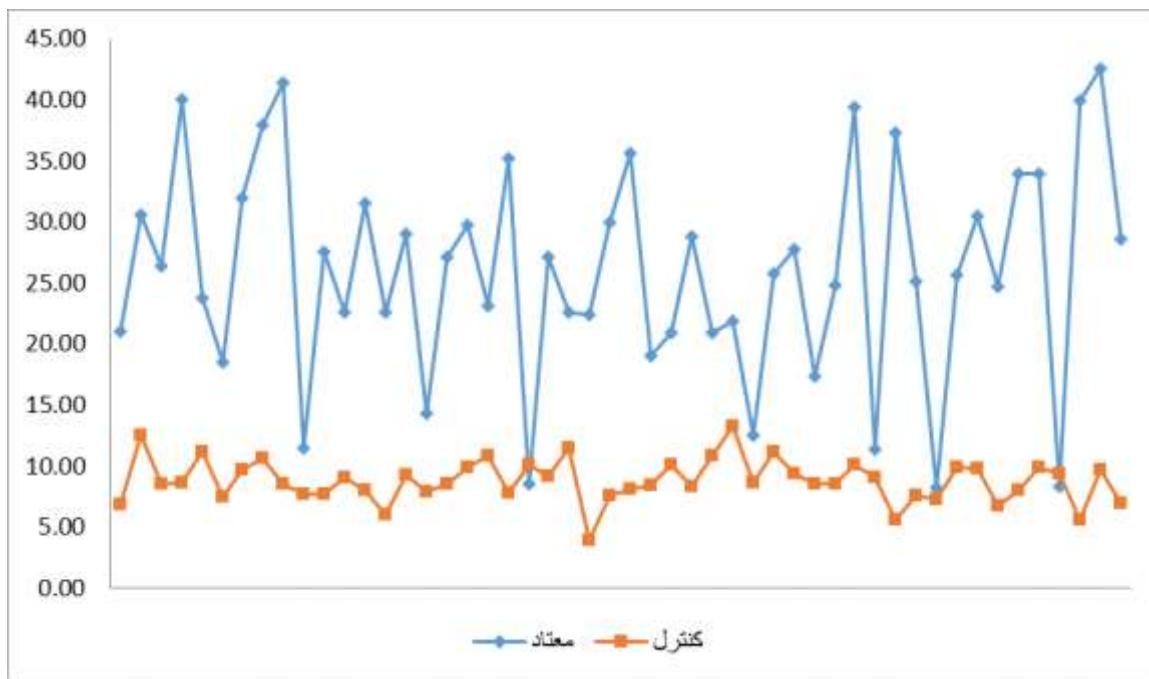
^{z²g²}
کرده بودند، انجام شد. روش نمونه‌گیری آسان و در دسترس بود. حجم نمونه بر اساس فرمول $X = \frac{d^2}{\theta^2}$ محاسبه شد که پس از مشاوره آماری X برابر ۵۰ بdest آمد و درا ین پژوهش یکصد نمونه و کنترل مورد بررسی قرار گرفت. از طریق پرسشنامه از پیش طراحی شده که شامل محل مراجعه- نوع اعتیاد- جنس- سن- سابقه مصرف مواد مخدر- سابقه بیماری خاص بود اطلاعات جمع آوری شد. سن گروه کنترل و معتادین ۴۸-۲۳ و معتادین ۴۸-۲۵ و جنسیت هردو گروه مردبو مرد. مقایسه سطح سرمی هورمونهای پرولاکتین، تستوسترون و LH و عنصر ریوی بین دو گروه کنترل و معتادین با استفاده از آزمون تی مستقل انجام شد. افراد نمونه ادارگ گرفته شد و برای تشخیص اعتیاد از کیت استریپ تست Acon ساخت چین استفاده شد. این کیت پاسخ منفی آن صدر صد قابل اطمینان است ولی پاسخ مثبت آن به علت تداخلات دارویی قابل اطمینان نیست و باید از روش‌های تکمیلی TLC برای تشخیص تریاک و هروئین و GCMass برای آمفتامین‌ها و متادون استفاده نمود. مدل دستگاه GCMass در این تحقیق Aglient 5975 ساخت آمریکا بود. جهت بررسی سطح سرمی هورمونهای پرولاکتین، تستوسترون، LH و عنصر ریوی از خون سبھگاهی داوطلبین نمونه گیری به عمل آمد و سرم آنها جدا شد. روش بررسی سطح سرمی هورمونها با دستگاه الایزا مدل Mindray ساخت آمریکا و کیت آزمایشگاهی IBL ساخت آلمان انجام شد. و بررسی سطح سرمی عنصر ریوی با دستگاه اسپکتروفوتومتری کلیما ساخت اسپانیا و کیت آزمایشگاهی بایرکس فارس ساخت ایران انجام شد.

یافته‌ها

۵۰ نفر معتاد مورد مطالعه که همگی مرد بودند و سن آنها بین ۴۸-۲۵ و میانگین رنچ سنی آنان $6/95 \pm 36/2$ بود و گروه کنترل نیز ۵۰ نفر که همگی مرد بوده و سن آنها بین ۴۸-۲۳ و میانگین سنی آنان $7/33 \pm 35/0$ بود.

جدول ۱- مقایسه سطح سرمی هورمون پرولاکتین(نانوگرم بر میلی لیتر) بین دو گروه کنترل و معتاد با استفاده از آزمون

سطح معناداری	آماره تی	نمونه معتادین	کنترل	حیطه نرمال	نوع تست
۰/۰۰۰۱	۵/۹۵	۲۵/۰۱±۹/۷۵	۸/۸۳±۱/۷۸	$1/8-20/3 \text{ ng.ml}^{-1}$	پرولاکتین

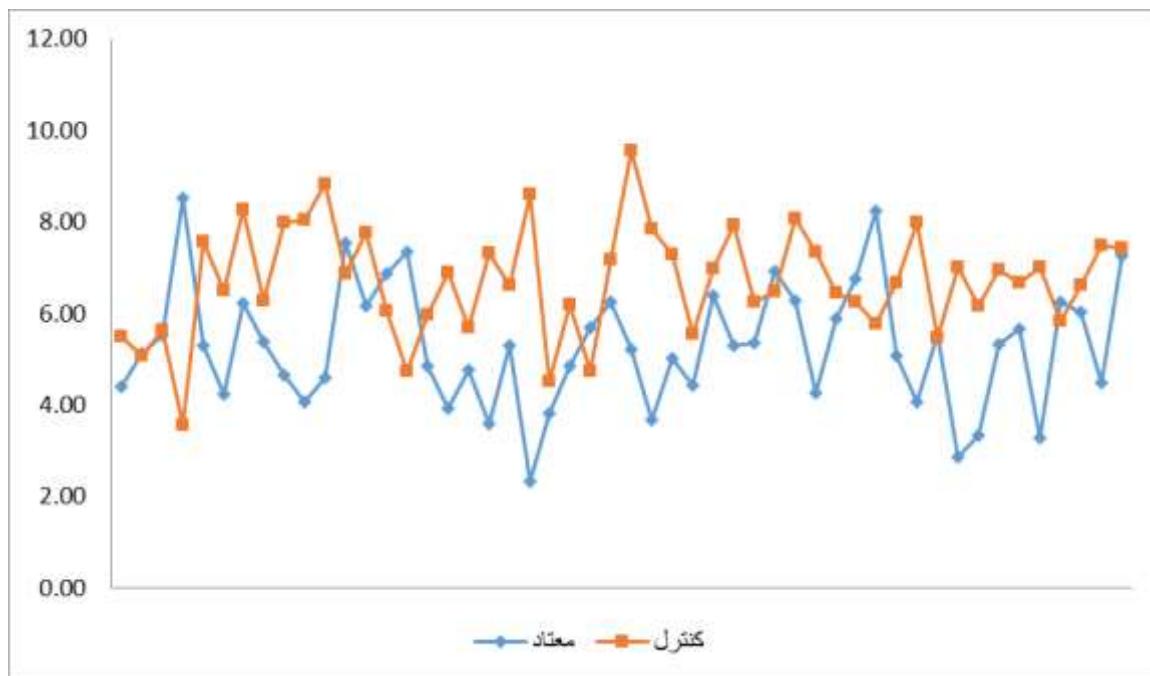

نمودار ۱- نمودار خطی مقایسه سطح هورمون پرولاکتین در معتادین به مواد مخدر و افراد غیرمعتمد

میانگین پرولاکتین در گروه معتاد بیش از گروه کنترل است و بر اساس آزمون تی، این اختلاف میانگین معنادار است ($P<0.05$).

جدول ۲- مقایسه سطح سرمی هورمون LH بین دو گروه کنترل و معتاد با استفاده از آزمون تی مستقل

نوع تست	حیطه نرمال	کنترل	نمونه معتادین	آماره تی	سطح معناداری
LH	۱/۷-۸/۰ MIU.ml⁻¹	۶/۳۷±۱/۲۹	۴/۹۹±۱/۳۴	-۲/۴۴	۰/۰۱۸

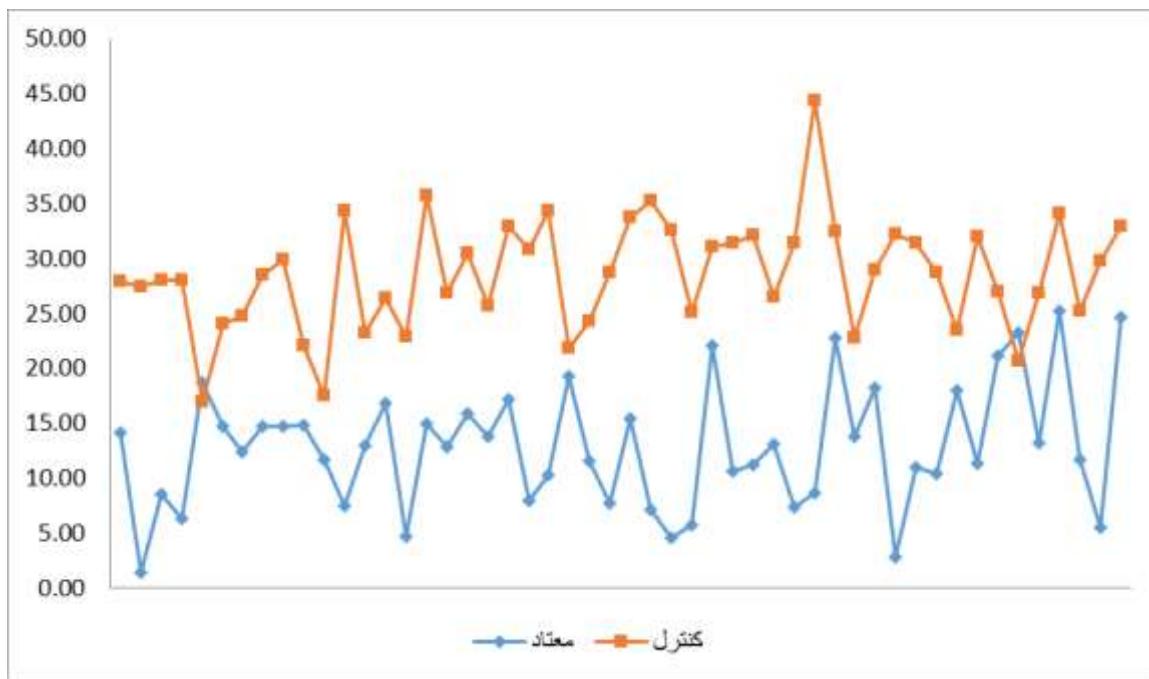

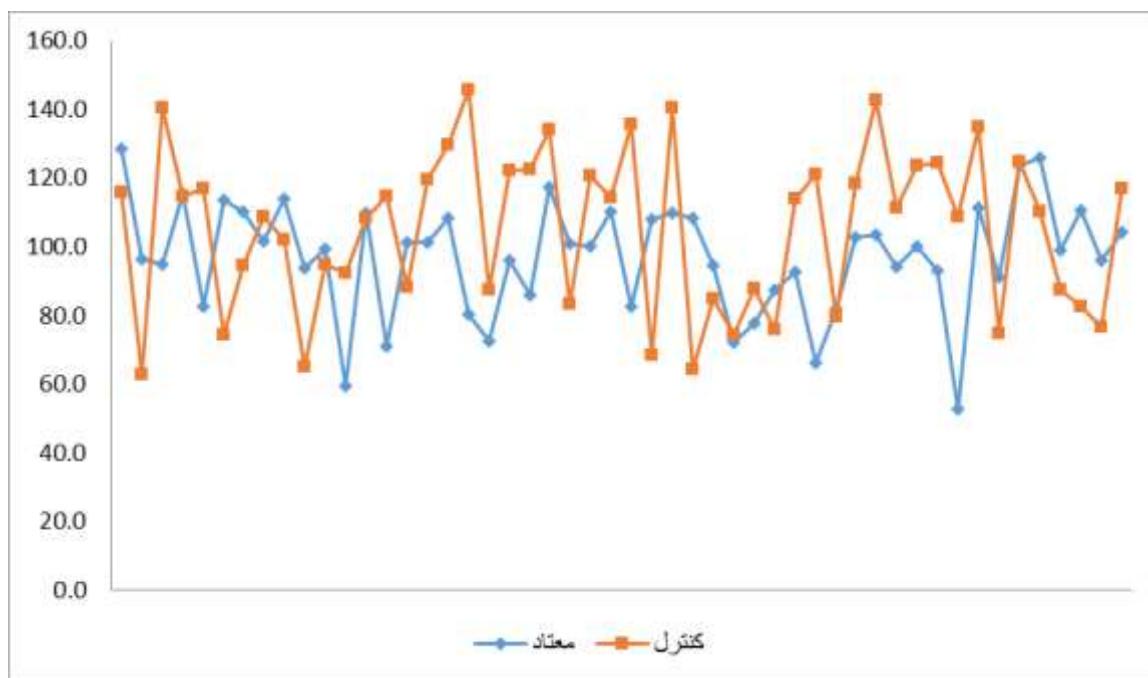
نمودار ۲ - نمودار خطی مقایسه سطح هورمون LH در معتادین به موادمخدرا و افراد غیرمعتمد

میانگین هورمون LH در گروه معتاد کمتر از گروه کنترل است و بر اساس آزمون تی، این اختلاف میانگین معنادار است ($P<0.05$).

جدول ۳- مقایسه سطح سرمی هورمون تستوسترون بین دو گروه کنترل و معتاد با استفاده از آزمون تی مستقل

نوع تست	حيطه نرمال	کنترل	نمونه معتادین	آماره تی	سطح معناداری
تستوسترون	$2/49-8/36 \text{ ng.ml}^{-1}$	$27/47 \pm 5/31$	$13/58 \pm 4/98$	-6/83	.0001

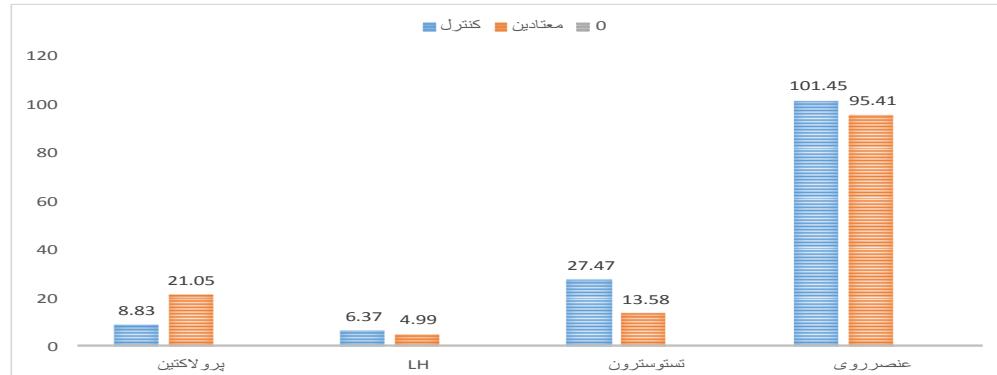

نمودار ۴- نمودار خطی مقایسه سطح عنصر روی در معتادین به مواد مخدر و افراد غیرمعتمد

میانگین عنصر روی در گروه معتاد کمتر از گروه کنترل است ولی بر اساس آزمون تی، این اختلاف میانگین معنادار نیست ($P>0.05$).

جدول ۵- سطح سرمی هورمونهای پرولاکتین، تستوسترون، LH و عنصر روی

نوع تست	کنترل	معتمادین
پرولاکتین	8/83±1/78	21/01±9/75
LH	6/37±1/29	4/99±1/34
تستوسترون	27/47±5/31	13/58±4/98
عنصر روی	101/45±24/48	95/41±17/05

نمودار ۵- سطح سرمی هورمونهای پرولاکتین، تستوسترون، LH و عنصر روی

باتوجه به اینکه موادمادر برروی محور هیپوталاموس-هیپوفیز-غددجنسی اثر می گذارد و باعث مهارهormon جنسی ازهیپوталاموس و درنتیجه مهار هormone‌های LH و FSH ازهیپوفیز می شوند. هormon LH باعث ترشح هormon تستوسترون می شود با مهار تستوسترون هormon پرولاکتین افزایش پیدا می کند از طرفی مواد مادر باعث کاهش ذخایر مغزی دوپامین می شوند که دوپامین هم باعث مهار پرولاکتین می شود.

نتیجه گیری

امروزه مواد مادر در سطح جامعه گسترش فراوانی داشته است و سن درگیر با این مواد از جوانان به نوجوانان نیز رسیده است. مراکز ترک اعتیاد و پزشکان، مجوز جهت ترک اعتیاد با شربت و قرص متادون را دارند. داروی متادون خود نیز یک مادر با اثرات جانبی کمتر است اما همین شربت یا قرص در منزل معتادان، باعث شده است تا فرزندانشان از آن استفاده کرده و حتی در موارد مصرف زیاد منجر به مرگ آنها شده است. اثرات اعتیاد برروی غدد بدن از جمله هیپوталاموس و هیپوفیز و هormone‌های جنسی باعث کاهش توانایی جنسی و به تبع آن باعث از هم پاشیدگی خانواده ها شده است. همچنین در برخی مطالعات گزارش شده است که میزان عناصر کمیاب در افراد سوء مصرف کننده مواد اعتیادآور تغییر کرده است با توجه به اثرات چند گانه عناصر کمیاب بررسیستم اینمنی و تاثیر آنها بر استعدادات بتألا به عوامل عفونت زا و دخالت این عناصر در واکنشهای شیمیایی درون بدن و اثر مواد مادر بر هormone‌های بدن این بررسی انجام شد.

دراین بررسی سطح سرمی هormon پرولاکتین در معتادان نسبت به گروه کنترل افزایش یافته بود و مشاهده شد که بین مصرف مواد مادر و میانگین سطح سرمی پرولاکتین ارتباط معنی داری ($P < 0.05$) وجود دارد.

اسپاگنولی و همکاران در سال ۲۰۱۱ طی مطالعه ای که برروی ۲۱ نفر معتاد به هروئین که تحت درمان بیمارستانی با متادون بودند به نتایج زیر رسیدند آنها سطح سرمی کلسی تونین و پرولاکتین را دراین افراد را بررسی کردند ابتدا سطح سرمی این دورادرشروع ترک هروئین اندازه گیری کردند مقدار کلسی تونین $112/4 \pm 62/9$ پیکوگرم در میلی لیتر و سطح سرمی پرولاکتین $1/19 \pm 10/1$ نانوگرم در میلی لیتر بود که هردونشانه افزایش ان ها در مقایسه با افراد گروه کنترل بود مقدار کلسی تونین در گروه کنترل $8/43 \pm 02/6$ پیکوگرم در میلی لیتر و مقدار پرولاکتین در گروه کنترل $5/3 \pm 1/1$ نانوگرم در میلی لیتر به دست امد. سپس مقدار ان را $7/12 \pm 3/1$ روز بعداز ترک اندازه گرفتند که سطح سرمی کلسی تونین $76/6 \pm 32/7$ پیکوگرم در میلی لیتر شده بود که نشانه کاهش ان نسبت به ازمايش اوليه بود ولی مقدار پرولاکتین تغییر نکرده بود. آنها به این نتیجه رسیدند ارتباطی بین سطح کلسی تونین و پرولاکتین وجود ندارد. [۱۲].

مشتاقی و همکاران در سال ۲۰۰۵ برروی ۲۳ نفر معتاد به تریاک و ۱۲ نفر معتادبه نیکوتین و ۲۰ نفر به عنوان گروه کنترل مطالعه ای انجام دادند و به این نتیجه رسیدند $86/96$ درصد از کسانی که معتادبه تریاک هستند و درصد از کسانی که معتادبه تریاک هستند و $46/67$ درصد از افرادی که معتادبه نیکوتین هستند افزایش پرولاکتین داشته وارتباط بین میزان مصرف تریاک و سطح سرمی پرولاکتین دراین افراد بود. سطح سرمی FSH در $48/43$ درصد از معتادین به تریاک و $50/45$ درصد سیگاریها کاهش پیدا کرده، ولی LH و تستوسترون در آنها نرمال بود و TSH در گروه معتاد به تریاک و نیکوتین کاهش پیدا کرد. [۱۳].

لافیسکا و همکاران در سال ۱۹۸۱ با مطالعه بروی ۲۵ نفر افراد معتادی که حداقل ۲ ماه با متادون با دوز ۳۰ میلی گرم در روز درمان می شدند و با سابقه بیشتر از یکسال مصرف هروئین بودند با اندازه گیری سطح سرمی هورمونهای LH و FSH و استرادیول و استروژن و پروژسترون و تستوسترون و دهیدروتستوسترون و پرولاکتین این افراد به این نتیجه رسیدند هورمون پروژسترون و استرادیول و استروژن LH طبیعی بوده ولی سطح هورمون FSH پایین تر از حد نرمال می باشد سطح هورمون اندرستندیون و پرولاکتین به طور محسوسی افزایش یافته و تغییرات بسیار کمی در سطح هورمون های تستوسترون و دهیدروتستوسترون مشاهده شد [14].

در این بررسی سطح سرمی هورمون تستوسترون در معتادان نسبت به گروه کنترل کاهش یافته بود و مشاهده شد که بین مصرف مواد مخدر و میانگین سطح سرمی تستوسترون ارتباط معنی داری ($P < 0.05$) وجود دارد.

منابع و مراجع

- 1- Malenka, RC., Nestler, EJ., Hyman, SE., 2009, Chapter 15: Reinforcement and Addictive Disorders, In Sydor A, Brown RY.Molecular Neuropharmacology: A Foundation for Clinical Neuroscience(2nd ed.). New York: McGraw-Hill Medical. PP. 364–368.
- 2- Miller, P., 2013, Principals Of Addiction, Comprehensive Addictive Behaviors and Disorders, Elsevier In, 1,PP. 23.
- 3- Insel, T., Transforming Diagnosis, National Institute of Mental Health. Retrieved 17 June 2015.
- 4- Vassoler, FM., Sadri-Vakili, G., 2014, Mechanisms of transgenerational inheritance of addictive-like behaviors, Neuroscience, 264: PP Torres, G., Horowitz, JM., 1999, Drugs of abuse and brain gene expression, Psychosom Med, 61 (5): PP. 630–50.
- 5- Torres, G., Horowitz, JM., 1999, Drugs of abuse and brain gene expression, Psychosom Med, 61 (5): PP. 630–50.
- 6- Angres, DH., Bettinardi-Angres, K., The disease of addiction: origins, treatment, and recovery. Dis Mon, 54 (10): PP. 696–721.
- 7- Malenka, RC., Nestler, EJ., Hyman, SE., 2009, Chapter 15: Reinforcement and Addictive Disorders, In Sydor A, Brown RY.Molecular Neuropharmacology: A Foundation for Clinical Neuroscience (2nd ed.), New York: McGraw-Hill Medical. PP. 364–365, 375.
- 8- Taylor, SB., Lewis, CR., Olive, MF., 2013, The neurocircuitry of illicit psychostimulant addiction: acute and chronic effects in humans, Subst. Abuse Rehabil, 4: PP. 29–43.
- 9- American Society for Addiction Medicine 2012, "Definition of Addiction".
- 10- Ruffle, JK., 2014, Molecular neurobiology of addiction: what's all the (Δ) FosB about?, Am J Drug Alcohol Abuse,40 (6): PP. 428–437.
- 11- Robison, AJ., Nestler, EJ., 2011, Transcriptional and epigenetic mechanisms of addiction, Nat. Rev. Neurosci, 12 (11): PP. 623–63.
- 12- Spagnolli W, Torboli P. 2011. Calcitonin and prolactin serum levels in heroin addicts: study on a methadone treated group.
- 13- Moshtaghi-Kashanian GR, Esmaeeli F,. 2005. Enhanced prolactin levels in opium smokers. Addict Biol. 2005 Dec;10(4):345-9.
- 14- S. Lafisca, G. Bolelli F. 1981. Hormone levels in methadone-treated drug addicts.
- 15- Monica B, Brittany B. DennisM. Constantine S,etall.2014. Methadone induces testosterone.
- 16- G Bolelli ,S. Lafisca . et al .1979. Heroin addiction: Relationship between the plasma levels of testosterone, dihydrotestosterone, androstenedione, LH, FSH, and the plasma concentration of heroin.
- 17- Sadlik J,pach J .2000 .Concentration of zinc ,copper and magnesium in the serum of drug addicts.
- 18- M.Ruiz Martinez,B.Gil Extremera,et al .1990 .Trace elements in drug addiction.
- ۱۹- یوسف وند ن، قوسی ن، پورمتعبد ع. ۱۳۹۲. اثر وابستگی به مورفین بر غلظت عناصر کمیاب مس، روی و منگنز در سرم موش های صحرایی نر.مجله علمی دانشکاه علوم پزشکی کرمانشاه.
- 20- Hejazian H , Dashti M , et al. 2006. The effect of opium on serum LH, FSH and testosterone concentration in addicted men. BioMedicine. 1(5) .